

9 Mayo, 2024

CARMELO GÓMEZ TORRES (1945-2024)

Professor de Teoria i Filosofia del Dret de la Universitat de Barcelona

Mestre de la vida

El dijous 2 de maig ens va deixar el Doctor Carmelo Gómez Torres, professor titular de Teoria i Filosofia del Dret de la Universitat de Barcelona. Va néixer a Abarán (Múrcia) i per atzars de la vida va arribar a Barcelona el 1968, on va acabar els estudis de Dret a l'única facultat on, durant molts anys, s'ensenyava aquesta disciplina i que va ser la seva casa (vivia pràcticament al costat de la facultat), va llegir la seva tesi doctoral i en va ser professor, primer ajudant, agregat, catedràtic interí i, després de les oposicions celebrades a Madrid el 1980, professor titular de la seva disciplina.

En aquests més de quaranta anys va impartir docència a uns 50.000 alumnes entre la facultat de Dret de la UB, l'Estudi General de Lleida –posterior Universitat i facultat de Dret–, l'Escola Social de Treball de Barcelona, la facultat de Ciències Econòmiques, el Centre d'Estudis Superiors Abat Oliba, on van estudiar els seus fills i on el vam conèixer, sent, com no, el nostre professor.

No hi ha persona al món del Dret a Catalunya a qui no hagi donat impartit classes l'avui enyorat Carmelo Gómez. Magistrats, fiscals, advocats de l'Estat, advocats, altres professors de la universitat que van seguir la seva vocació, registradors, notaris i professionals de les diferents branques del dret ploreu avui la mort del Doctor Gómez, el nostre estimat Carmelo.

Va exercir, a més, altres càrrecs sempre relacionats amb la seva vocació acadèmica i investigadora. Director del Col·legi Major Universitari Ilerdense (1975-1982), vocal de la Fundació Luño Peña (des del 1981 fins avui), vocal de la junta directiva de l'Observatori sobre Bioètica i Dret, secretari de l'Associació d'Antics Alumnes de la facultat de Dret o delegat del rector a l'Escac, centre adscrit a la UB, a més d'altres càrrecs a la seva estimada facultat

LV

de Dret de la Diagonal.

Com a investigador, ha publicat diverses monografies i articles en l'àmbit de la teoria del dret i dels drets humans, entre els quals destacariem el *Diccionari jurídic de filosofia i teoria del dret i informàtica jurídica*.

Però, sobretot, voldriem re-

Va impartir docència a uns 50.000 alumnes i mirava de fer fàcil el que no era senzill (i amb un somriure)

marcar aquí la seva faceta humana, que és la que de debò ha impactat els centenars de persones que el vam conèixer i vam tractar. Intentava sempre fer fàcil el que no era senzill i sempre amb un somriure. Quadrava horaris, solucionava els problemes de l'alumnat, per qui es desviava i, quan no existien els ordinadors, et trucava a casa per felicitar-te l'aniversa-

ri, el sant i fins i tot el dels teus parents més propers perquè tenia una memòria d'elefant. Era una persona estimada, entranable, propera, que no tenia un no per a ningú. Quan hi havia un conflicte a la facultat, ell prenia la paraula, feia un discurs sobre el tema i, al final, la qüestió quedava conculsa i no anava a més. Solucionava tots els problemes amb saviesa i sentit de l'humor.

En tot això va tenir una gran importància la seva inseparable dona, l'Elena, així com els seus fills Eduardo, Carmelo, Xavier i Ana, els seus amors. Paradoxes de la vida, una setmana abans de la seva mort va rebre el premi de l'ICAB, Mestres del Dret, juntament amb José Maria Antràs, en què es reconeixia la seva distingida carrera. Personalment, ja no el veurem a les calçotades que feiem cada any i a què no fallava, però el seu record sempre serà present.

Descansi en pau.

**JOAN MANUEL TRAYTER
 JOSÉ MARÍA FUSTER FABRA**